

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-189/11

Evropská komise

v.

Španělské království

„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se tento zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy ‚cestující a ‚zákazník‘ — Vyloučení některých prodejů veřejnosti z uvedeného zvláštního režimu — Uvedení výše odpočitatelné DPH, která nesouvisí s daní splatnou nebo odvedenou na vstupu, na fakturu — Celkové určení základu daně pro dané období — Neslučitelnost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013

1. *Právo Evropské unie — Výklad — Vícejazyčné texty — Rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi — Zohlednění celkové systematiky a účelu dotčené právní úpravy*
2. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Cíl — Přístup založený na zákazníkovi — Neexistence nesplnění povinnosti — Přístup založený na cestujícím — Nesoulad se zvláštním režimem pro cestovní kanceláře*
(Směrnice Rady 77/388, čl. 26 odst. 2 až 4, a směrnice Rady 2006/112, články 306 až 310)
3. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví uplatnění zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Cestovní kanceláře uplatňující uvedený režim jakožto zprostředkovatelé*
(Směrnice Rady 2006/112, čl. 306 odst. 1 druhý pododstavec)
4. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Prokázání nesplnění povinnosti — Důkazní břemeno Komise — Předložení poznatků, z nichž je patrné nesplnění povinnosti — Vyvrácení příslušející dotčenému členskému státu*
(Článek 4 odst. 3 EU; článek 258 SFEU)
5. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví uplatnění zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Uvedení částky daně z přidané hodnoty, která nijak nesouvisí s daní skutečně přenesenou na zákazníka, na fakturu — Povolení odečíst tuto částku — Nesplnění povinnosti*
(Směrnice Rady 2006/112, články 168 a 226)

6. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví uplatnění zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Celkové určení základu daně pro dané období — Nesplnění povinnosti*

(Směrnice Rady 2006/112, článek 308)

7. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví uplatnění zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Vyloučení některých prodejů veřejnosti z uvedeného zvláštního režimu — Působnost — Maloobchodní cestovní kanceláře jednající jako zprostředkovatelé pro velkoobchodní cestovní kancelář — Vyloučení — Nesplnění povinnosti*

(Směrnice Rady 2006/112, článek 306)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 56, 57)

2. V oblasti daní je cílem zvláštního režimu pro cestovní kanceláře zjednodušit pravidla pro daň z přidané hodnoty použitelná na uvedené kanceláře. Jeho cílem je rovněž rovnoměrně rozdělit příjmy z výběru této daně mezi členské státy tím, že zajišťuje, aby příjmy z daně z přidané hodnoty za každou jednotlivou službu připadly členskému státu, v němž dojde ke konečné spotřebě služby, a příjmy z daně z přidané hodnoty plynoucí z přírážky cestovní kanceláře připadly členskému státu, kde je daná cestovní kancelář usazena.

Přístup založený na zákazníkovi je nejvhodnější k dosažení obou těchto cílů, neboť cestovním kancelářím umožňuje použít zjednodušená pravidla bez ohledu na typ zákazníka, kterému poskytují služby, a zároveň tím podporuje rovnoměrné rozložení příjmů mezi členské státy.

Okolnost, že při přijetí zvláštního režimu pro cestovní kanceláře v roce 1977 prodávala většina cestovních kanceláří služby přímo konečnému spotřebiteli, neznamená, že zákonodárce zamýšlel omezit zvláštní režim na tento typ prodeje a vyloučit z tohoto režimu prodej jiným subjektům.

Ustanovení článků 306 až 310 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v souladu s přístupem založeným na zákazníkovi.

(viz body 59–61, 69)

3. Pokud jde o oblast daně z přidané hodnoty, riziko, že cestovní kanceláře budou zvláštní režim pro cestovní kanceláře uplatňovat i v případě, kdy jednají jako zprostředkovatelé, není s ohledem na explicitní znění čl. 306 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty, které v každém případě takovou možnost vylučuje, opodstatněné.

(viz bod 68)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 81)

5. Členský stát, který cestovním kancelářím v případě cestovní služby, která je poskytnuta jiné osobě povinné k dani a zahrnuje pouze dodání uskutečněná na vnitrostátním území, povoluje, aby na faktuře uvedl celkovou částku uvedené daně, která nijak nesouvisí s daní skutečně přenesenou na zákazníka,

a který povoluje, aby zákazník, je-li osobou povinnou k dani, odpočetl tuto celkovou částku dlužné daně, nesplňuje povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 168 a 226 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty.

K zajištění neutrality uvedené daně musí totiž částka odpočítané daně přesně odpovídat částce daně splatné nebo odvedené na vstupu. Uvedení částky odpovídající procentnímu podílu celkové účtované částky na faktuře navíc neodpovídá pravidlům týkajícím se obsahu faktur, jež jsou uvedena v článku 226 směrnice 2006/112.

Kromě toho vnitrostátní ustanovení, které případný odpočet umožňuje pouze v případech, kdy jsou služby poskytovány na vnitrostátním území, zavádí diskriminaci na základě státní příslušnosti, která je rovněž neslučitelná se společným systémem uvedené daně.

(viz body 91, 94, 95, 106, výrok 1)

6. členský stát, který povoluje, aby cestovní kanceláře v rozsahu, v němž se na ně vztahuje zvláštní režim pro cestovní kanceláře, určily základ daně celkově pro každé zdaňovací období, nesplňuje povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 308 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty.

Základ daně musí být totiž v souladu s článkem 308 směrnice 2006/112 určen na základě každého jednotlivého poskytnutí služby cestovní kanceláří, a nikoliv celkově.

(viz body 103, 106, výrok 1)

7. členský stát, který ze zvláštního režimu pro cestovní kanceláře vylučuje cesty, které jsou organizovány velkoobchodními cestovními kancelářemi a prodávány veřejnosti maloobchodními cestovními kancelářemi jednajícími vlastním jménem, nesplňuje povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 306 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty.

(viz bod 106, výrok 1)